

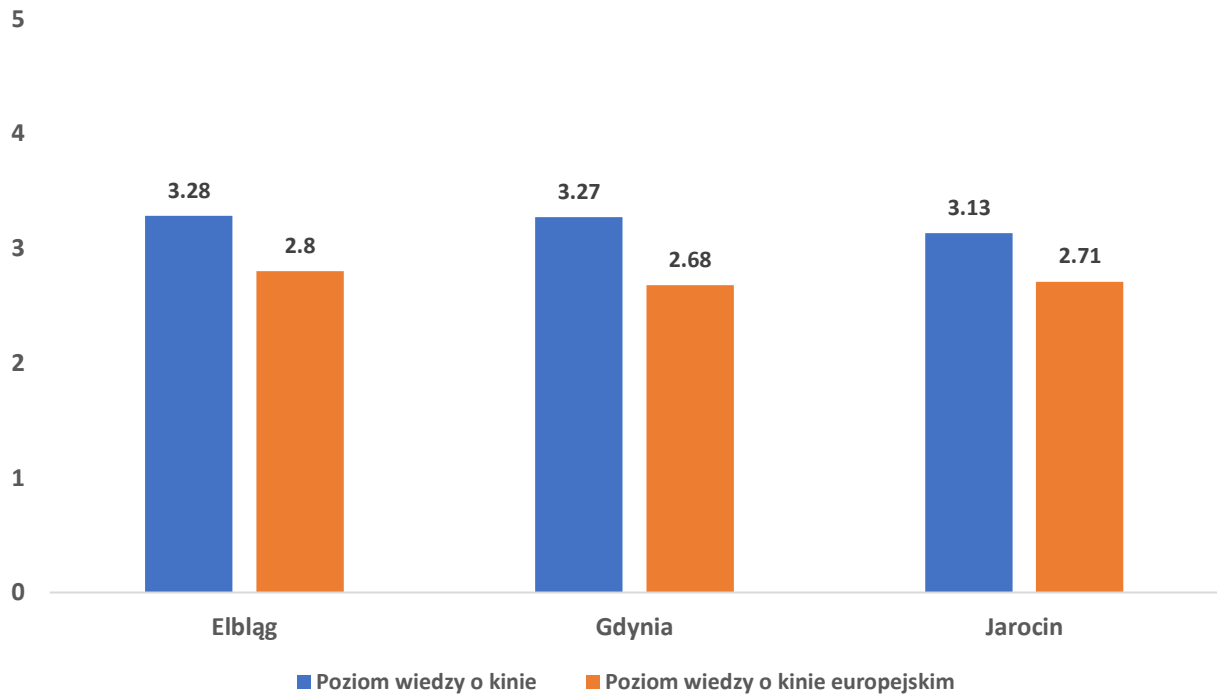
Raport po 2. fazie badań „Młodzi w centrum kina”

W drugiej fazie badań realizowanych w ramach projektu „Młodzi w centrum kina” wykorzystywane były następujące techniki badawcze: (1) ankiety o wiedzy i stosunku do filmów, (2) ankiety na temat wrażeń po obejrzanym filmie, (3) krótkie relacje z rozmów z uczniami w formie audio lub video oraz (4) raporty edukatorów w związku z realizowanymi warsztatami. W pojedynczych przypadkach (kina, grupy szkolne) nie były dostępne nagrania i raporty edukatorów. W kolejnych fazach warto realizować bieżący monitoring wskaźników ważnych z punktu widzenia działań projektowych.

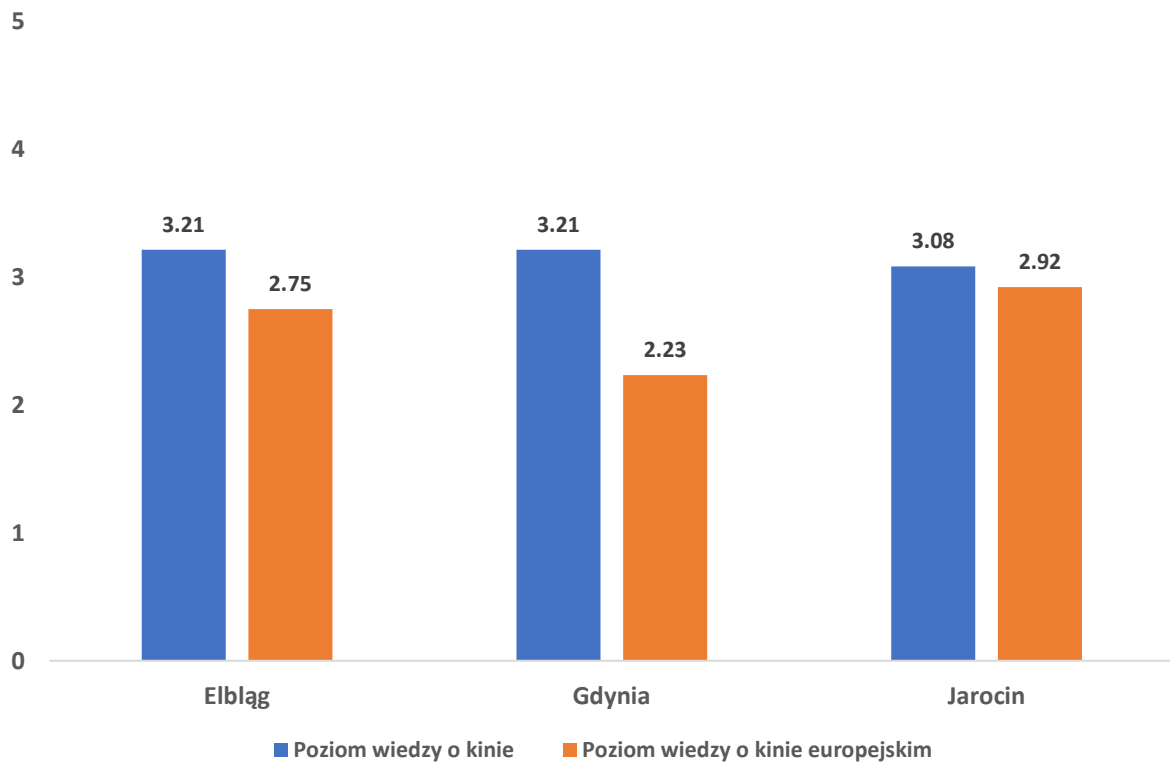
Faza 2	DZIAŁANIE BADAWCZE REALIZOWANE WŚRÓD UCZESTNIKÓW PROJEKTU				
	Ankieta po filmie	Krótką relacją z rozmów z uczniami (audio / wideo)	Ankieta o wiedzy i stosunku do filmów	Raport edukatora po warsztatach	Bieżący monitoring koordynatorów
Elbląg 1	TAK	TAK	TAK	CZĘŚCIOWY	NIE
Elbląg 2	TAK	TAK	TAK	CZĘŚCIOWY	NIE
Elbląg 3	TAK	TAK	TAK	NIE	NIE
Gdynia 1	TAK	TAK	TAK	NIE	NIE
Gdynia 2	TAK	TAK	TAK	TAK	NIE
Gdynia 3	TAK	NIE	TAK	TAK	NIE
Jarocin 1	TAK	NIE	TAK	TAK	NIE
Jarocin 2	TAK	TAK	TAK	TAK	NIE
Jarocin 3	TAK	TAK	TAK	TAK	NIE

Uczniowie odpowiadali na pytania w ankiecie dotyczącej poziomu wiedzy o filmach i stosunku do filmów. Poziom wiedzy o kinie (w tym: o kinie europejskim) jest przeciętny. Niezależnie od grupy wiekowej, w której realizowano badania, wyniki oscylują wokół wartości „3”, co oznacza wartość przeciętną (odpowiedź „ani wysoki, ani niski” poziom wiedzy na skali 1-5). W niewielkim stopniu wyniki są też zróżnicowane ze względu na miasto realizacji projektu. Uwagę zwraca generalnie nieco wyższy poziom wiedzy o kinie w ogóle niż o kinie europejskim, choć tendencja ta w najmniejszym stopniu dotyczy licealistów. W Elblągu młodzież deklarowała nawet, że ich poziom wiedzy o filmach produkowanych w Europie jest większy niż w przypadku kina w ogóle. Deklarowany przeciętny poziom wiedzy o kinie stanowi dobry punkt wyjścia dla pracy edukatorów, aby na zakończenie projektu uzyskane wyniki były wyższe.

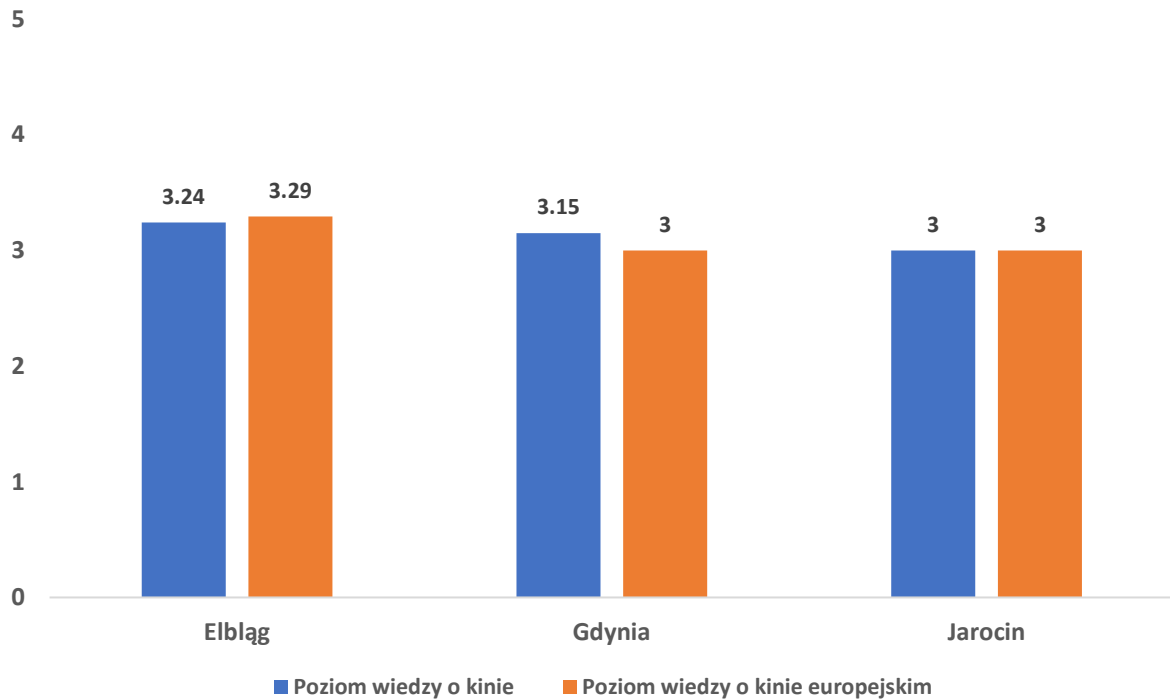
**Poziom wiedzy o kinie (w tym: europejskim)
w grupie uczniów młodszych klas szkoły podstawowej**

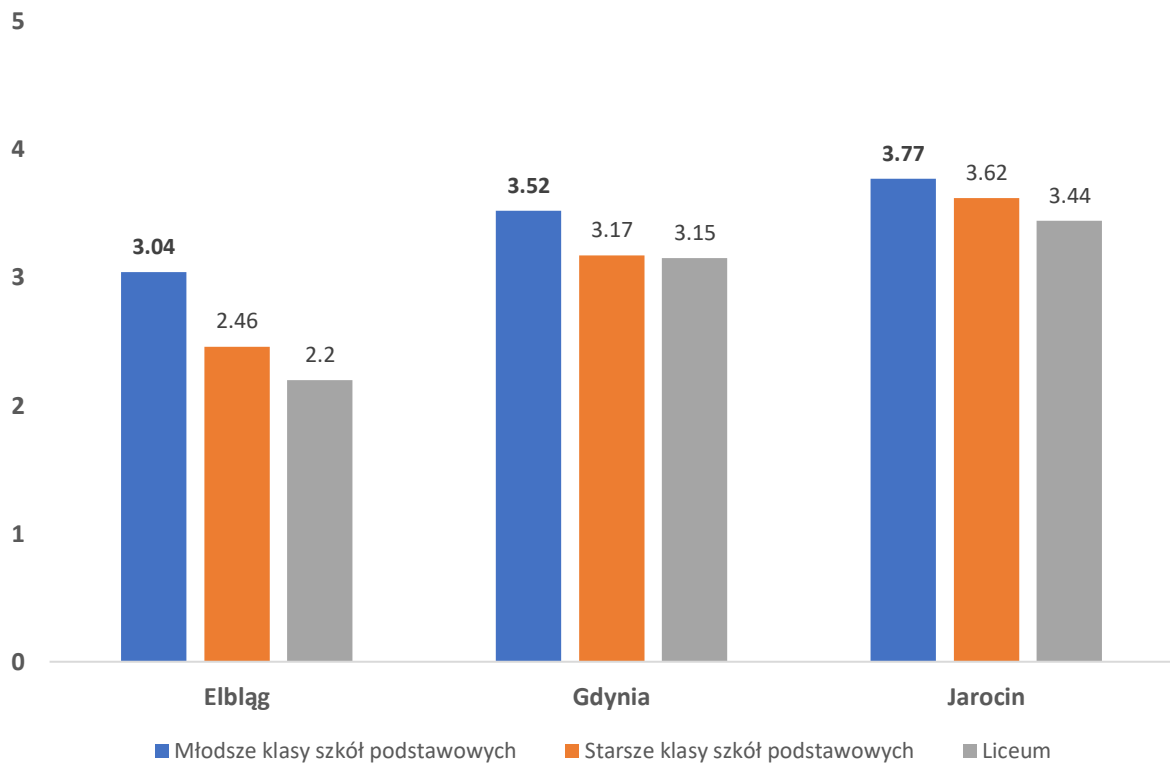
**Poziom wiedzy o kinie (w tym: europejskim)
w grupie uczniów starszych klas szkoły podstawowej**

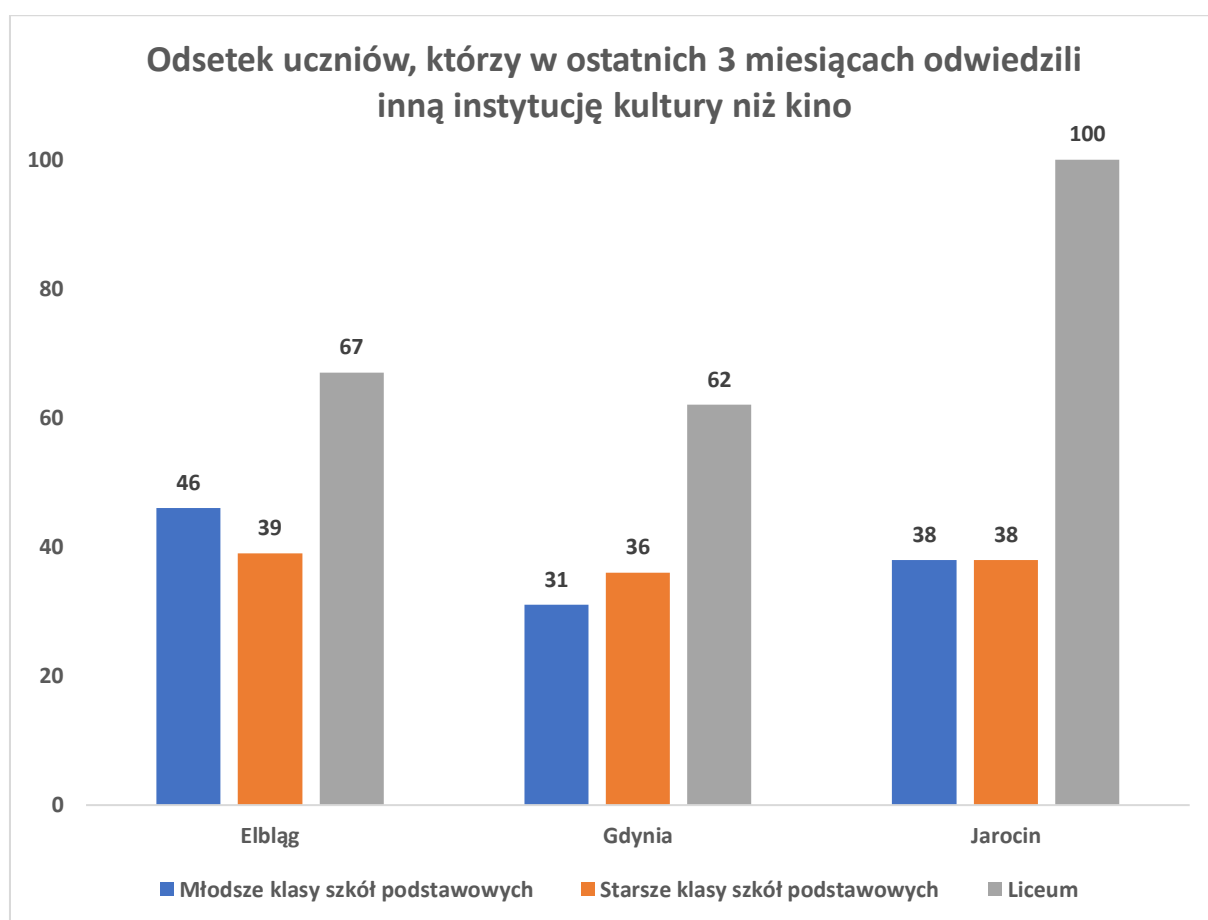
Poziom wiedzy o kinie (w tym: europejskim) w grupie uczniów starszych klas szkoły podstawowej

Poczucie wpływu na repertuar we wszystkich grupach uczniów

Bardzo ciekawe dane dotyczą poczucia wpływu na repertuar kinowy w różnych grupach uczniów. Okazuje się, że im uczniowie są starsi, tym bardziej krytycznie oceniają możliwość wpływu na to, jaka jest w kinie. Warto ten wątek zbadać na etapie wywiadów grupowych kończących projekt, bo trudno jednoznacznie określić, co jest przyczyną takiego układu zebranych danych. Opisywana tendencja występuje we wszystkich kinach, ale najsilniejsza jest w Elblągu. Największe poczucie wpływu na grany w kinie repertuar mają dzieci i młodzież z Jarocina. Ten wątek również należałoby analitycznie pogłębić w kolejnej fazie badań jakościowych realizowanych na zakończenie projektu. Uśredniony wynik poczucia wpływu na grany repertuar oscyluje wokół wartości 3 na skali 1-5. Jest więc przeciętny, choć istnieją duże różnice między poszczególnymi grupami – 3,77 wśród 10-latków z Jarocina i 2,2 wśród licealistów z Elblągu.

Równie interesujące są dane na temat odsetka uczniów, którzy w ostatnich 3 miesiącach odwiedzili inną instytucję kultury niż kino. Wyraźnie widać, że licealiści są znacznie bardziej aktywnymi uczestnikami instytucjonalnego życia kulturalnego. W Jarocinie deklarację o odwiedzaniu innych niż kino instytucji kultury złożyli wszyscy uczniowie. Wskaźniki te są wysokie także w Elblągu i Gdyni, ale wynoszą tam między 60 a 70%. Młodzież szkół podstawowych rzadziej jest aktywna w życiu instytucjonalnym. Uśredniając, odwiedziły w instytucji kultury innej niż kino odnotowało ok. 35-40% badanych. Istnieje ryzyko, że część

dzieci nie rozumiała pytania o to, czym jest instytucja kultury, natomiast formuła, w jakiej zostało ono zadane była możliwie jak najprostsza. Dane te są prawdopodobne, tzn. młodzież licealna ma większą możliwość samodzielnego podejmowania aktywności pozadomowej, lub w większej mierze wyraża zainteresowanie udziałem w życiu teatrów czy muzeów. Być może różnice wynikają też z innych czynników, np. z faktu, że w szkole średniej częściej organizuje się wyjazdy do instytucji kultury lub istnieje presja środowiskowa, by angażować się w tego rodzaju działania. Co ciekawe, najniższe wskaźniki w każdej grupie wiekowej odnotowano w Gdyni. Jeśli wynik jest najniższy (w porównaniu do grup w tym samym wieku) we wszystkich trzech klasach, można mówić tu o pewnej szczególnej miejskiej tendencji. I jednocześnie postawić kolejne pytania do rozwinięcia w dalszych fazach procesu badawczego. Dostęp do instytucji kultury w Gdyni wydaje się dobry. Nie jest więc do końca jasne, dlaczego akurat w tym mieście wskaźniki uczestnictwa są najniższe.

Zdecydowanie najczęściej odwiedzanymi rodzajami instytucji są teatry i muzea. Okazjonalnie młodzież odwiedza też wystawy (de facto najczęściej zapewne odbywające się w przestrzeniach galeryjnych), biblioteki, galerie sztuki, filharmonie i domy kultury. Należy podkreślić, że część uczniów wskazywała, że odwiedzała jakąś instytucję w okresie objętym badaniem, ale nie dodawała, jaka to instytucja.

Instytucje	Częstość wskazań
Teatr	33
Muzeum	25
Wystawa	4
Biblioteka	4
Galeria sztuki	3
Filharmonia	1
Dom kultury	1

Zdecydowanie najbardziej popularnym reżyserem wśród dzieci i młodzieży jest Tim Burton. Częstość wskazań na tego reżysera jest 4-krotnie większa niż na kolejnego w rankingu George'a Lucasa. Więcej niż jedno wskazanie pada też na Quentina Tarantino i Kevina Feige, przy czym ten ostatni jest producentem, nie reżyserem. Fenomen popularności Tima Burtona jest dość jednoznaczną rekomendacją, że warto formułować ofertę dla młodych odbiorców w oparciu o twórczość tego reżysera. Należy jednak też podkreślić, że na 169 wszystkich zebranych ankiet pojawiło się tylko 45 propozycji reżyserów. Jedna osoba wskazała dwóch ulubionych reżyserów, co oznacza, że ulubionego reżysera nie wskazało aż 74% uczniów. Brak wskazań to przede wszystkim domena najmłodszych uczniów. Wśród 10-latków z Elbląga swojego ulubionego reżysera nie wskazała ani jedna osoba.

Ulubiony reżyser	Częstość wskazań
Tim Burton	20
George Lucas	5
Quentin Tarantino	3
Kevin Feige [producent]	2
Bracia Russo	1
David Heyman [producent]	1
Francis Ford Coppola	1
Ilona Łepkowska	1
James Cameron	1
Jon Favreau	1
Kenny Ortega	1
Maciej Kawulski	1
Noppaharnach Chaiwimol	1
Patryk Vega	1
David Fincher	1
Sam Raimi	1
Sergio Leone	1
Stan Lee [producent]	1
Taiki Waititi	1

Lista ulubionych aktorów jest długa i liczy aż 52 pozycje (105 wskazań łącznie), w tym tak oryginalne, jak Michael Jackson i Zbigniew Stonoga. Na czele listy widnieje Dwayne „The Rock” Johnsons, wskazany przez 13 osób. Nieznacznie mniej wskazań padło na Emmę Watson i Toma Hollanda. Popularnymi aktorami są również Millie Bobby Brown, Johnny Depp i Jenna Ortega. Co ciekawe, na liście jest tylko 5 Polaków, w tym jedynie Tomasza Ziętka jako ulubionego wskazała więcej niż 1 osoba (dwie). Na liście dominują gwiazdy kina akcji i bohaterowie kina młodzieżowego.

Ulubiony aktor	Częstość wskazań
Dwayne „The Rock” Johnson	13
Emma Watson	10
Tom Holland	10
Millie Bobby Brown	7
Johnny Depp	5
Jenna Ortega	4
Angelina Jolie	2
Evan Peters	2
Henry Cavill	2
Helena Bonham Carter	2
Brad Pitt	2

Peter Bryant	2
Robert Downey Jr.	2
Timothee Chalamet	2
Zendaya	2
Tomasz Ziętek	2
Aaron Paul	1
Adam Sandler	1
Aidan Turner	1
Dove Cameron	1
Ariana Grande	1
Arnold Schwarzenegger	1
Benedict Cumberbatch	1
Chris Hemsworth	1
Cillian Murphy	1
Daniel Radcliffe	1
Gaten Matarazzo	1
Ellen Pompeo	1
Emma Mackey	1
Giancarlo Esposito	1
Natalie Portman	1
Jean Reno	1
Sandra Bullock	1
Jennifer Aniston	1
Kamil Wodka	1
Keanu Reeves	1
Kristen Stewart	1
Martina Stoessel	1
Mason Thames	1
Michael Jackson	1
Norman Reedus	1
Park Bo-Young	1
Park Jae-chan	1
Ryan Reynolds	1
Sebastian Fabijański	1
Sylvester Stallone	1
Tobey Maguire	1
Tom Cruise	1
Tom Hanks	1
Tomasz Skrzypniak	1
William Hurt	1
Zbigniew Stonoga	1

Jeszcze dłuższa jest lista ulubionych postaci filmowych młodych widzów. Zdecydowanie najczęściej wskazywany jest Harry Potter, ale popularnością cieszą się także Spiderman / Peter Parker, Shrek, Enola Holmes, Wednesday Adams, Ironman, Sherlock Holmes, Zgredek, Joker czy Korallina. Łącznie 62 postacie wskazano 119 razy.

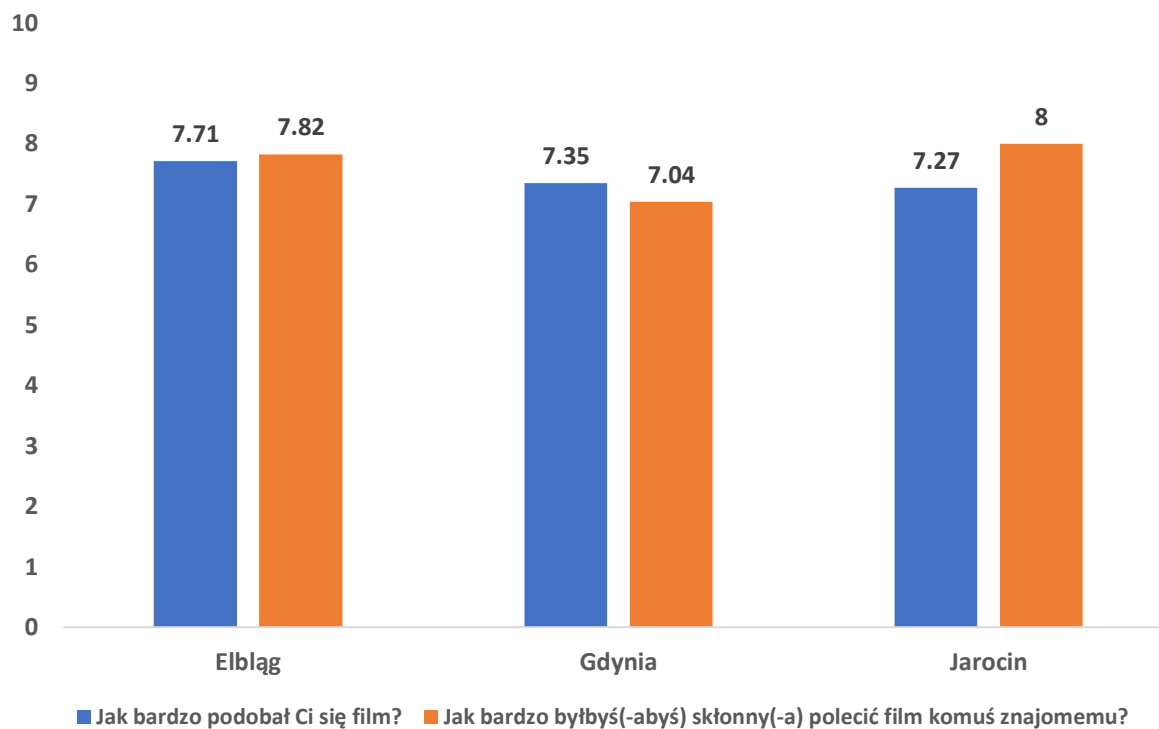
Ulubiona postać filmowa	Częstość wskazań
Harry Potter	17
Spiderman / Peter Parker	9
Shrek	8
Enola Holmes	7
Wednesday Adams	5
Ironman	4
Joker	3
Korallina	3
Sherlock Holmes	3
Zgredek	3
Batman	2
Daryl Dixon	2
Deadpool	2
Hermiona Granger	2
James Bond	2
Minionki	2
Świnka Peppa	2
Anakin Skywalker	1
Baby Yoda	1
Bane	1
Bohaterowie z serialu iCarly	1
Ed Warren	1
Eleven	1
Elza	1
Forrest Gump	1
Groot	1
Hannah Montana	1
Jack Sparrow	1
Jaś Fasola	1
Jesse Pinkman	1
John Keating	1
Kapelusznik	1
Kate Sharma-Bridgerton	1
Katsuki Bakugo	1
Kili (Hobbit)	1
Lara Croft	1

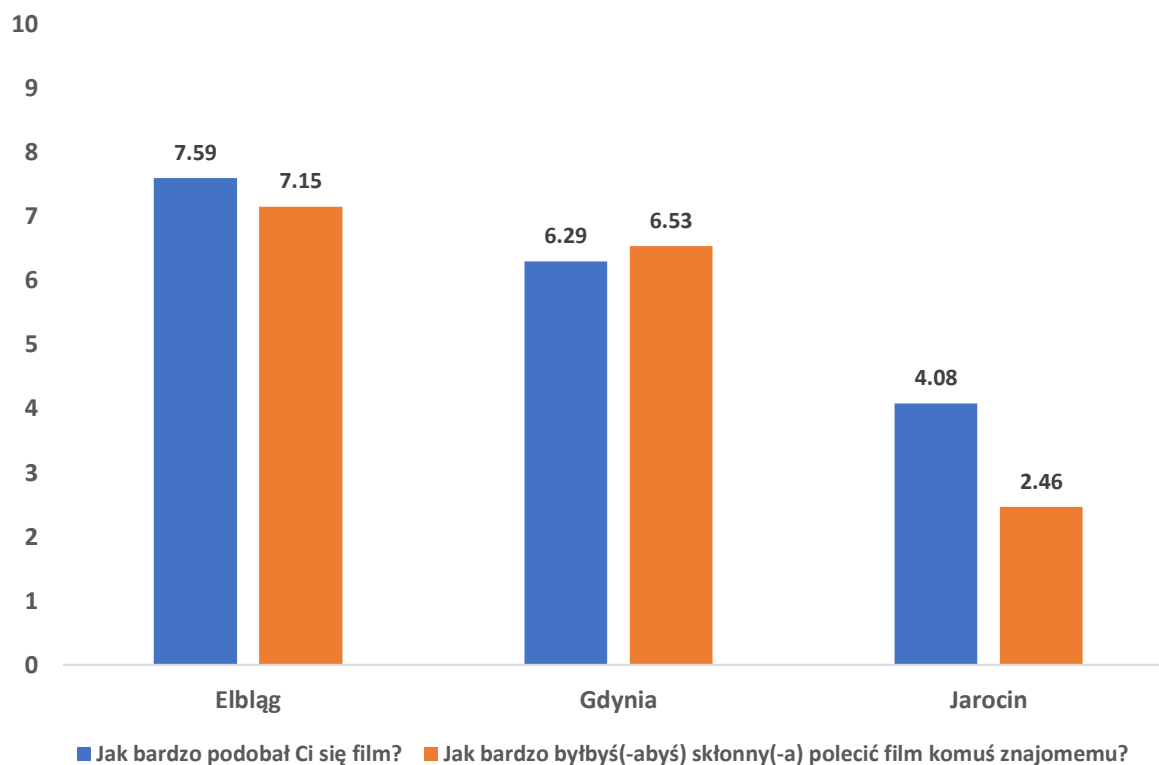
Lou Miller	1
Luke Skywalker	1
Mandalorian	1
Marty McFly	1
Matylda (Leon Zawodowiec)	1
Meredith Grey	1
Nathan Drake	1
Nimfadora Tonks	1
Nina Sayers	1
Olaf z Krainy Lodu	1
Osioł	1
Papa Smerf	1
Ratatuj	1
Rocky	1
Smerfetka	1
Szymek ("Plac zabaw")	1
Thor	1
Toga	1
Tommy Shelby	1
Tyler Durden	1
Vito Corleone	1
Walter White	1

W 2. fazie projektu uczniowie oglądali dwa filmy – „Mecz o wszystko” oraz „Na pełny etat”. Pierwszy z nich oglądały dzieci ze szkół podstawowych, zaś drugi – licealiści. Na pytanie o to, jak bardzo uczniom podobał się film, najmłodszy uczniowie wystawiali najwyższe oceny. Wyniki oscyływały między 7 a 8 punktów (w skali 1-10). Podobnie było w przypadku pytania o to, czy uczniowie poleciliby film komuś znajomemu. Nie ma też istotnych różnic między uczniami ze względu na miasto realizacji badań. Wśród starszych uczniów ze szkół podstawowych oceny są niższe. O ile odbiorcy w Elblągu ocenili film (w obu kategoriach poleceń) na powyżej 7, w Gdyni oceny mieściły się w przedziale 6-7, a w Jarocinie były dużo niższe – 4,08 dla preferencji indywidualnych i 2,46 dla skłonności do poleceń.

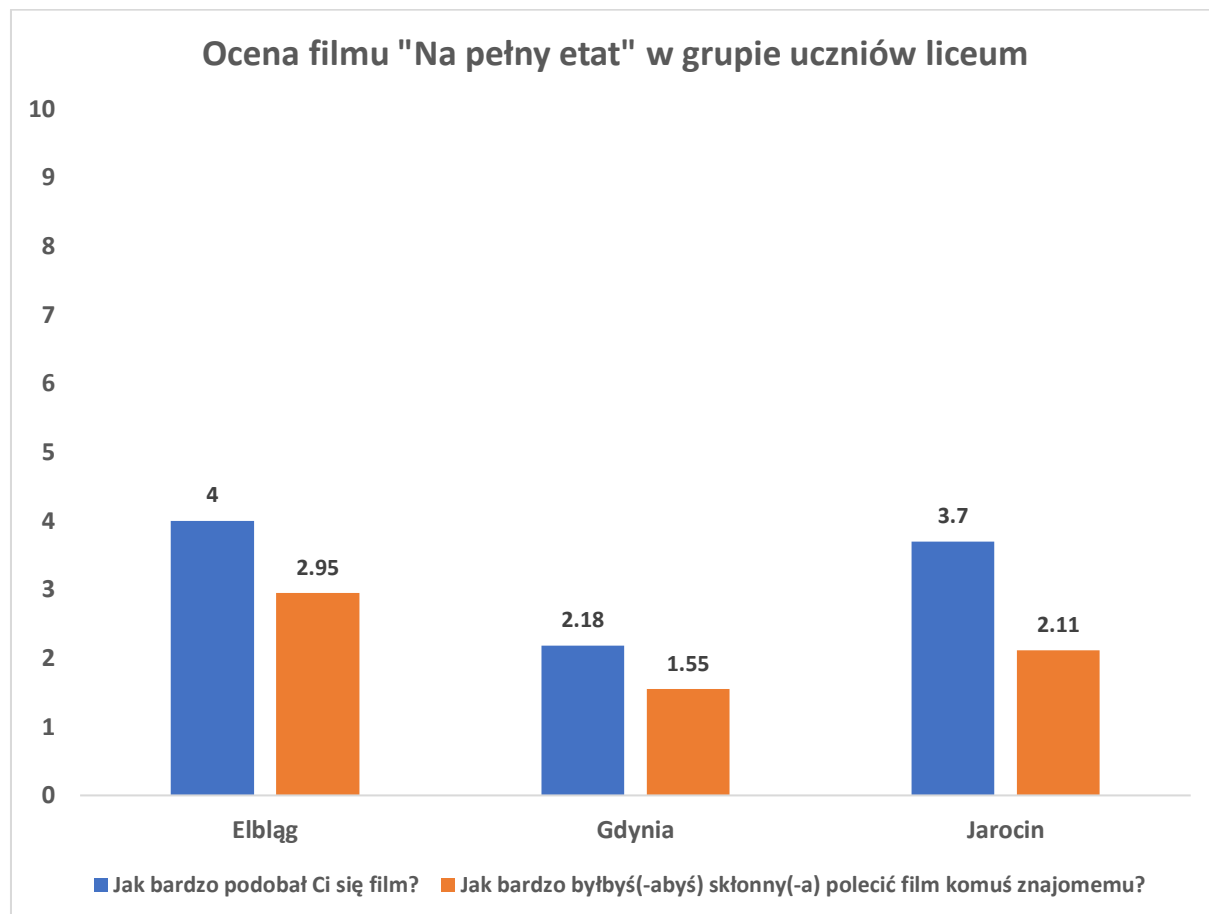
Ocena filmu "Mecz o wszystko" w grupie uczniów młodszych klas szkoły podstawowej

Ocena filmu "Mecz o wszystko" w grupie uczniów starszych klas szkoły podstawowej

Film „Na pełny etat” został przez uczniów oceniony krytycznie. Wartości dla odpowiedzi „Jak bardzo podobał Ci się film?” wahają się między 2,18 w Gdyni a 4 w Elblągu (skala 1-10). Jeszcze niższe są oceny w kategorii skłonności do poleceń filmu innym (od 1,55 w Gdyni do 2,95 w Elblągu).

Film „Mecz o wszystko” przez młodych widzów został określony jako mecz o piłkę nożną i karierze piłkarskiej z jednej strony, a z drugiej – o sposobach radzenia w sytuacjach kryzysowych. W przypadku głównego bohatera dotyczyły to cierpliwości i wytrwałości, by móc być piłkarzem pomimo niepełnosprawności ruchowej. Wartością filmu było w ocenie oglądających przede wszystkim to, że główny bohater był zdeterminowany, miał wyznaczony cel i chciał podążać za swoimi marzeniami. Akcentowano takie walory historii filmowej, jak niepoddawanie się, ważność wiary w siebie, pomagania sobie i przyjaźni. Film przedstawiał historię akceptacji niepełnosprawności, motywacji i mobilizacji do radzenia sobie z trudnościami. Pokazywał też, jak trudne może być życie osoby z niepełnosprawnością. Wskazywano jednak również na słabe strony filmu. Podkreślano, że był chaotycznie wyreżyserowany, a przez to nie do końca zrozumiały. Krytycznie oceniono dubbing (zbyt dziecinny głos w relacji do postaci oglądanej na ekranie), irytujące postaci w filmie i relacje między bohaterami. Części uczniów nie podobało się też to, że wiele scen było smutnych, na ekranie pokazano sceny z krwią, a bohaterowie się kłócili. Wskazano również, że nienaturalnie

szybko główny bohater nauczył się życia z niepełnosprawnością. Film uznano za przeciętnie inspirujący. Wcześniej uczniowie o nim nie słyszeli i generalnie nie okazywali zainteresowania poszukiwaniem dodatkowych informacji na jego temat już po projekcji.

„Na pełny etat” okazał się filmem, który generalnie nie przypadł znacznej części młodej publiczności do gustu. Wydał im się nużący, monotony, pozbawiony akcji. Widzowie krytycznie odnieśli się do historii przedstawionej w filmie, uznając ją za mało interesującą, odmienną od ich perspektywy życiowej. Uznano, że film przedstawia realistyczne strony życia i codzienną rutynę, ale jednocześnie pozostawia widza obojętnym. Podkreślono, że zakończenie filmu było niedopracowane, a wiele wątków – nierozwiniętych. Oglądającym nie podobało się też przedstawienie smutnych aspektów życia głównej bohaterki, zły dobór muzyki i ostre światło rażące w oczy w części scen. Jedna z osób zasugerowała, że film powinien być krótkometrażowy (kilkuminutowy). Inna zasugerowała, że film nie powinien być wyświetlany w kinach, tylko na platformach streamingowych. Generalnie natomiast podkreślano, że walorem filmu była realistyczna historia, ukazanie trudów życia samotnej matki i przedstawienie specyfiki życia w erze pośpiechu i pędu. Pozwalało to zrozumieć perspektywę głównej bohaterki i poznać perspektywę problemów dorosłego życia. Pozytywnie oceniono grę aktorską głównej bohaterki, sposób ukazania relacji matki z dziećmi (w tym: organizacji przyjęcia urodzinowego) i przedstawienie realiów codzienności we Francji. Podkreślano nawet, że film jest emblematyczną formą krytyki późnego kapitalizmu, w której trzeba podporządkować się innym w walce o warunki godnego życia. Uznano, że jest to film o sile głównej bohaterki, o poświęceniu, ale i upadkach, których w życiu można doświadczyć. O filmie nie słyszano przed projekcją. Nie wskazywano także zainteresowania śledzeniem informacji o nim po projekcji. Jedna z osób wskazała, że film doceniłby jej rodzice, zainteresowani filmami francuskimi.